

Naročnina za celo leto 2 K.

Posamezna številka velja 6 vin.

Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati vnaprej.

Cena oznanil je za eno stran 64 K, 1/2 strani 32 K, 1/4 strani 16 K, 1/8 strani 8 K, 1/16 strani 4 K, 1/32 strani 2 K, 1/64 strani 1 K.

Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana.

Za oznanila (inserate) uredništvo in upravništvo ni odgovorno.

Uredništvo in upravništvo je v Ptujju v gledališkem posloju štev. 3.

Štajercizhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj.

Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vpslati.

Štev. 20.

V Ptujju v nedeljo dne 30. septembra 1906.

VII. letnik

Mesto besed — dejstva!

Šolsko leto je zopet pričelo in lahko gledamo uspehe našega dela. Velik črnogledec ni moral biti, kdor ne bi bil zadovoljen s temi uspehi. Vkljub nasilnemu navalu prvaških nasprotnikov ljudstva in njega bodočnosti se zavežajo stariši svoje svete dolžnosti v vedno večjem številu.

Dokazovali smo potrebo nemščine in naših dokazov ni mogel nikdo ovreči. Dokazovali smo, da pošiljajo najhujši nasprotniki nemške šole nam svoje otroke — v nemške šole. Povedali smo imena in nikdo nam ne more reči, da smo nesrecno govorili. Na temelju suboparnih dejstev, na temelju nepremagane in nepremagljive resnice smo sezidali svoje nazore in smo sprožili klic: stariši, dajte svoje otroke v nemške šole! In stariši so nas v veliki meri obhvalili.

Vse nemške šole na Sp. Štajerskem so letos prenapolnjene. Ptujška dekliška kakor deška šola imata prenapolnjene razrede (od 70—80 učencev, več nego dopušča zakon) in velik del učencev so slov. otroci. In šolnina v Ptujju je bila povišana leto za letom od 6 na 8 in letos na 12 kron. V Ptujju so se pripetili slučajji, da so najzagrizenejši prvaki prišli s klobnikom v školo prosit, naj se njih otroke v nemško šolo sprejme. V zadnjem trenutku se je celo občinski odbor v Ragonnici, kateremu načeljuje župan Brumen, prvaški pajdaš in desna roka Brenčiča, javil za nemški poduk in Brumen je pripeljal svojega otroka in milo prosil za sprejem. . . Ravno tako gimnazija v Ptujju; najbolje merilo za njo je toli sovraženi pripravljalni tečaj (Vorbereitungsklasse), katerega je obiskovalo lani 28, letos pa 43 učencev. Istotako je razmerje v Celju, Mariboru, Brežicah ob Savi itd.; pripete se slučajji, da prihajajo otroci iz Kranjske v štajerske nemške šole. . . In vse to se godi v kljub neznanemu zatiranju resnice od strani cele armade prvaških dohovnov, advokatov, učiteljev in njih priveskov, v kljub gonji prvaškega časopisa, v kljub zlorabi prižnic.

To so — dejstva, v pričo katerih se zgbè razne besede prvaško-klerikalne politike kakor dim, kakor megla v jesenskem vetru.

In ta dejstva nas morajo ohrabriti, nam morajo dokazati, da smo delali prav in pokazati nam pota v novi boj. V tej borbi nam služi bojno — postava. Postava zasiguri urenitvenje nemške (minoritetne) šole v hipu, ko je 40 otrok v školi, katerih stariši so za tako šolo. Državni temeljni zakon z dne 21. dec. 1867 pravi dolžnost: „Predpogoj za urenitvenje minoritetne šole je, da se naglašava pravico od strani pristašev narodne narodnosti.“ Stvar je torej čisto ednopolna: Par mož stopi skupaj in napravi prošnjo na okrajni šolski svet, v kateri zahtevajo na to, da „iz stališča člena XIX dr. t. zak. z dne 21. dec. 1867, dr. z. št. 142 ustanovitev nemške šole.“ Tej prošnji (katero uredništvo „Štajerca“ prav rado brezplačno naredi) je pridati polo s podpisani starišev ali njih nadomestnikov. Vsakdo lahko podpiše, ki stanuje ne več kot 4 km od šole, kjer naj se ustanovi šola, samo da je av-

strijski državljau; pri tem je vseeno, ali razame nemški ali ne, itd.

To bi bila pt, po kateri bi imelo napredno gibanje korakati do novih, še lepših in večjih uspehov. Klerikalni nasprotnik pa naj tuli od jeze in sovražstva kot ranjena zver, — ljudstvo boče vrglo svoje zatiralce ob stran, kajti to izkoriščano ljudstvo se je naveličalo praznih besed. Naveličalo se je fraz, naveličalo se je lepih obljub in sladkega prilizovanja in odločno zahteva — dejstva.

Politični pregled.

Odsek za volilno reformo je pričel svoje delo nekaj dni pred državnim zborom. Pečal se je najprvo s § 7. volilne preosnove. Posl. Kaiser je predlagal, naj se sklene, da mora biti vsak volilec vsaj 2 leti v enem kraju. Vlada in razni poslanci so govorili proti tej predružačbi. Končno se je sprejel § 7, kakor je bil od vlade predlagan. S tem je splošna in ednaka volilna pravica sprejeta! Istotako se je sprejel § 1 vladine predloge. Dne 12. t. so predlagali Poljaki volitev pododseka, ki naj določijo natančne meje med državo in deželno zakonodajo; predlog je bil sprejet, ako ravno ima namen, zavlačiti volilno preosnovo. Dne 17. t. je sprejel odsek predlog, da bodi volilšč vsaka občina. Dne 19. t. se je sprejel § 4 vladine predloge. Potem so sklenili poslanci preložitev razprave § 5, ker hočejo klerikalci predlagati pluralno volilno pravico. Nadalje se je sklenilo, da bodo volitve po celi državi na enem dnevu. 27. t. so govorili o volilnih listah; pri tej priložnosti sta se skregala prvaška poslanca Tavčar in Šušteršič. Govori se, da hoče posl. Tavčar z obstrukcijo pričeti. . .

Državni zbor je pričel zasedanje 18. t. m. Najprvo so se morali poslanci zaradi opavskih izgredev skregati. Nemški poslanec Hofer je podal potem nujnostni predlog, o katerem govorimo posebej. Potem je razpravljala zbornica o zakonu glede apotek. V odsek za volilno preosnovo so bili na novo voljeni poslanci Vogler, Tavčar, Schlegel in Grabmayer. Druga seja se je vršila 25. t. m.

Krvava Rusija. Pri bojih v Sjedlicah je bilo skupno 172 oseb ubitih, 450 težko in lahko ranjenih. 280 oseb je bilo aretovanih. — Mesto Kalvaria je pogorelo; zažgali so carjevi hlapi. — General Trepov, eden najzagrizenejših krvnikov carjevih, je umrl. Nekateri trdijo, da ga je zadela kap. Drugi zopet pa poročajo, da je Trepov zastrupljen in so tudi resnično njegovega kuharja zaprli. Tudi se govori, da je Trepov sam svoje življenje končal, ker je padel pri carju v nemilost. V carjevi palači sami so se namreč razkrile zarote in car je z vso svojo družino pobegnil iz Rusije. Po celi državi se seveda ponavljajo krvavi dogodki; bomba, revolver in sablja vladajo danes na Ruskem. . .

Vojaške razmere. Opravičena je trditve, da delajo gotovi oficirji in vojaški zdravniki s sinovi kmeta in delavca, ki so prisiljeni, nositi plavo suknjo, hujše nego z živino. Evo dokaz: Vojak Zwirger od 4. pešpolka je dobil pri vaji kilo (bruch); naznanil se je bolnim, ali zdrav-

nik ga je opsoval in imel za simulanta. Poveljnik pešpolka se je potem še surovo obnašal proti poslancu Hoferju. . . Tako delajo ti gosposki sinčki, ki žive od delavskih žuljev, s sinovi ljuštva. Človek, ki ima smrtnonevaren „bruch“, je „bestija“, „simulant!“ Kdo pa plačuje vojaštvo? Ljudstvo in to isto ljudstvo ima tiho biti! Ali to pot so jo gospodje skupili. Zbornica je sklenila ednoglasno, da se naj 1. vojak Zwirger takoj iz službe odpusti, da naj se 2. vojaškega zdravnika v preiskavo pokliče in da naj 3. poveljnik pešpolka št. 4 poslanca Hoferja ter predsednika zbornice za odpuščanje prosil! Tako bi se moralo vedno postopati, kajti ljudje ne pridejo zato na svet, da bi jih pobijali gosposki sinkoti. . .

Češnje naročnike opozarjamo, da je plačati naročnino le neposredno, to se pravi: ali v gotovini v uredništvu lista v Ptujju, ali pa po pošti na naslov: uprava „Štajerca“. Nikdo drug ni pooblaščen sprejemati denar! — V zadnjem času narašča število naših odjemalcev. To je dokaz, da se list ljudem dopada. Torej brez strahu na delo za „Štajerca“!

Dopisi.

Črešnovec pri Slov. Bistrici. Tukajšnji žegnani fihposov dopisun je zadnjič v fihposu čvekval, da so pri nas Štajercijanci pogoreli. Ali mi o kakem požaru nič ne vemo in se prav dobro počutimo, zraven pa še znovič trdimo, da je za vsakega Slovence dobro in koristno, naj si je kjerkoli, ako poleg svojega materinskega jezika razume tudi nemški. Dalje svetujemo dopisunu, naj Laha in Kresnika spoštuje, ker sta boljša kristijana kot je on sam. Seveda, ta moža sta dopisunu pri sodnji dokazala, da naša cerkev je hiša molitve, ne pa hiša obrekovanja, psovovanja in prepira, in to dopisuna peče. Tistega miru pa, ki ga dopisun svetuje Kresniku, pa je on sam najbolj potreben, ker pri nas res ni blaženega miru, odkar se je k nam toti dopisun priklatil. Zraven pa mu preokujemo, da noben obč. predstojnik, naj je izvoljen kateri koli, ne bo tako plesal, kakor bo dopisun piskal. Pri nas bo zopet mir, kadar se ti, dopisun, od nas pobereš. Da se to le prav kmalu zgodi!

Iz Koblja na Pohorju. (Fihposovci). Ljubi Štajerc! Tudi pri nas te radi čitamo, čeravno tu imaš dosti neumnih fihposovcev, ki se v nas napredne kmete semtertje zaletavajo s svojimi oteklimi jeziki. Nekaj ti jih naštejem. Naš organist pri teh fihposovcih nosi zvonec in se nazarensko peni, kadar te zagleda na pošti, njegovi dve frajli sta pa tako imenitni, da bo gotovo kak farček katero vzel za kuharico. Krčmar Rupnik pravi, da za te, ljubi Štajerc, nima prostora v svoji hiši, pač pa pri njem imajo dovolj prostora zaljubljeni fantalini, ki tja zahajajo zavoljo krčmarjevih „devic“. Tretji fihposovec je Franc Fridrih. Tisti bi se tudi rad skobacal na županski stol, naprednjaki pa ne marajo imeti kastruna za župana; naj rajši malo bolj gleda na Katerco, da ji ne bo Bogečov fant dajal pohujšanja. Še nekaj mlečozobih tu ima fihpos, med njimi je najbolj znan Fridrihov

fant, ki zdaj nosi soldaški grant. Našega naprednega trgovca so napadli v hišposu, hoteč mu škodovati med ljudstvom, ali mi naprednjaki ga nikdar ne zapustimo. Hišposovec mežnar rad se spogleduje z Nežiko, to samo omenjamo, ne da bi mu bili za to fauš. O drugih mlečezobcih in o Levu v obč. taboru prijavimo prihodnjič. Ti pa, organist, zanimaj se rajši za petje, da ne bote na koru tako strašansko cvilili, da se človeku želodec obrača, občinske zadeve pa pusti pri miru. Če te pa kedaj jeza pograbi, pojdi rajši h Kokolu po kozjega mleka in tega pij na tešče. Če ne boš ubogal in miroval, potem ti skuhamo v Štajercu bolj kreffno zdravilo. — Naprednjaki na Keblu.

Iz Hrastnika. (Nova šola in nemški poduk.) Dozidala se je tukaj nova ljudska šola. Dolgo, dolgo, smo si želeli in tudi si želimo zdaj, da bi se naše otroke podučevalo kolikor mogoče v nemškem jeziku, ker mi rudarji, sploh vsakdo, ki je kaj po svetu poskusil, vé, koliko je vreden človek, kadar zna več jezikov, posebno nemškega. Zato zahtevamo, da se v tej novi šoli podučuje samo nemški. Seveda nekaterim prvaškim gospodom to ni po volji. Zakaj neki naj se ti ubogi, ničvredni delavski otroci učé nemški? Saj je dosti, če znajo vpiti: Slovenec sem! Najhujši tak kričač je C. Jenko, ki pa se je sam izsolal na nemški rudarski šoli v Celovcu. Ali obenem vprašamo tu tako imenovane prvaške gospode: zakaj pa vi pošiljate svoje otroke v mestne šole? Mar zato, da se tam učijo samo slovenski? Ali mar samo zato, ker imate denar, da lahko plačate? Mi ubogi, že dosti trpinčeni delavci in stariši pa, ker nimamo denarja, naj pustimo, da naši otroci ostanejo ničvredni, zabiti? Ja, prvaški gospodiči, mi vemo dobro, kaj vi mislite, kaj se kuha v vaših glavica! Mi vam kratkoma ločemo: če je vam res toliko za slovenski Hrastnik, če se res bojite, da bi nemški ne postal, potem nam pomagajte do boljšega zaslužka, da bomo ložje preživljali svojo družino, da nam ne bo treba naših dečkov pošiljati s trebuhom za kruhom! No in potem, če nam boste kaj pomagali, da bo nam kaj priostajalo pri zaslužku, ne bomo več silili za nemški poduk na hrastniški šoli, temveč bomo svoje otroke tudi mi pošiljali v mesta študirat. Ste nas razumeli? — Več rudarjev.

Milwaukee v Ameriki. Dragi Štajerc, nanznanjam ti, kako delujejo naši duhovniki tukaj v daljni Ameriki med svojimi ovčicami. Pred kratkim je naš „častiti“ Lojzek zopet beračil pri tukajšnjih Slovencih. Pri takih potih je prišel tudi k nekemu rojaku, ki ima dva bolnika — ženo in enega sina — že skoraj pol leta na bolniški postelji. Tisti mož je zdaj malodane berač, ker je izdal že skoro ves denar za zdravilne in zdravila. Ta naduti pop pa je kar odločno zahteval, naj mu da, če ne več, vsaj pet dolarjev. Ker se je dotičnik rotil in prisegal, da ne more dati, ker res nič nima in da je on bolj potreben podpore kakor pa gospod ali kdorkoli drugi, je nato žegnani Lojzek rekel: „Potem nimate več deleža in sedeža v cerkvi“. Pijan pa je bil kot kanon, da se je kar zibal. To se lahko razvidi tudi iz tega, ker je šel v sobo, kjer je moj sin bolan ležal. Ko je k njemu prišel, ga je vprašal: „Kolikaj časa si že bolan?“ In tako je ponovil štirikrat ali petkrat, ker sploh ni vedel, kaj je govoril, toliko ga je imel pod kapo. Pretečeno nedeljo je imel govor v cerkvi in rekel: „Od zdaj naprej se bo za poroke plačevalo 16 dolarjev (80 K) in zraven je rekel: 16 dolarjev si tekem treh tednov lahko vsak prihrani. Za navadnega delavca je bilo že poprej preveč 10 dolarjev plačati za poroko, saj še klevelandski Vitus ni več računil kakor 10 dolarjev in tisti je eden najbolj oderuskih slovenskih duhovnikov v Ameriki. Tekom 10 let je spravil skupaj nad 100.000 dolarjev (pol milijona kron). Farško geslo torej je: Kar si boš, ubogi delavec, v potu svojega obraza težko prislužil, tisto daj v farško, nikdar polno bisago. Zatorej, Slovenci v Ameriki, le množite se, da bo dosti kratov in porok in pogrebov in s tem dosti — kšefta za farše. Gospod potrebuje denar, saj ga dve tolsti kuharici staneta dosti denarja! Nadalje priporočam rojakom znanje nemškega jezika, zlasti tistim, ki so namenjeni podati se med svet. Posebno rokodelci naj znajo

demški jezik. Jaz jih poznam tukaj veliko takih, ki so bili tam v domovini dobri rokodelci, a tukaj opravljajo druga težka dela. Ia zakaj? Ker pri rokodelstvu moraš razumeti nemški! Mojster ti pové mero, to in ono, in če ga nemški ne razumeš, je faleno. Naši slovenski delavci so sploh dobri delavci, ali zavoljo jezika ne morejo priti do boljšega kruha. Sicer je glavni jezik angleški, ali tudi z nemškim se da veliko doseči. Našim rojakom je večinoma odločeno, enkrat iti med svet s trebuhom za kruhom in kako potem vsakega težko stana, na starost se nemški učiti! Slovenskega jezika pa tako drugje nikjer ne potrebuje kakor samo na Kranjskem, kjer še vlada klerikalna tema. Jaz sem imel dosti britkih izkušenj med svetom, torej opozarjam in želim svojim dragim rojakom vse dobro. Torej le naučite se nemškemu jeziku in potem hajd med širni svet in povsodi vas bode boljše stalo kakor v nazadnjaški Avstriji. K sklepu vse rojake pozdravljam, tebi pa, dragi Štajerc, želim veliko naročnikov in da bi v kratkem tednik postal.

Novice.

Par besed našim naročnikom. Od raznih strani nam poročajo naši pristaši, da se jim dopošilja prvaške liste; začudeno se vpraša, kako so mogli prvaki naslove naprednjakov dobiti? Stvar je sledeča: Ko je stal šnopsarski Križman še v naši službi in je dobil končno „lanpas“, u k r a d e l je na nesramen način naslove naših naročnikov ter jih je odnesel v pisarno „Kranjskega pankrta.“ — Ko so ga tudi od tam pognali, jih je odnesel v pisarno „Mladoslouvenca“. Z ukradenimi naslovi deluje torej to pijano človeče, ki dela švindeln tudi z inzerati. Opozarjamo svoje pristaše, naj vsak prvaški list, ki jim pride, ne da bi ga naročili, takoj nazaj pošljejo in to z opombo: „Ne sprejemam!“ Kajti kdor podpira prvaške liste, podpira to nesrečno prvaško politiko!

Prekisló grozde. L'sica ni mogla doseči zreli grozd; tolažila se je s tem, da je grozde itak prekisló... Približno taki so tudi naši prvaški listi. Ubiti nas ne morejo, ako ravno to že 7 let sem poskušajo. Zato trobijo vsak mesec enkrat svojim vernim ovčicam, da bode „Štajerc“ itak ponehal, ker mu zmanjkuje denarja. Pa tudi tega veselja jim ne moremo pustiti. Res je sicer, da nimamo bogatih cerkvenih blagajn, v katere nosijo reveži svoje krvave krajcarje, — ali toliko naročnikov že imamo, da nas ne bo tako kmalu konec kot si to želi prvaška gospoda. Svojo glavo zastavimo, da ima „Štajerc“ več naročnikov kakor vsi prvaški listi na Štajerskem in Koroškem skupaj! Okroglo 15.000 jih je! In to število narašča z vsakim dnevom, tako da bode svet kmalu čudež doživel, kako se poveča naš list. Čisto zadovoljni smo torej. Ako pa pošiljamo svoj list na ogled, — stori to vsak drugi list tudi. Ako zahtevamo, da se plača naročnina naprej, — storé isto vsi listi po celem svetu... In ako pošiljamo naročnikom račune, ima to več namenov: prvič hočemo opozoriti tiste, ki so na svojo dolžnost pozabili; med 15.000 osebami je vedno par slabih, kajti celo med 3 duhovni dobiš 1 kozla; poleg tega pozabi marsikdo, kedaj se je naročil in mu je le ljubo, ako mu to sporočimo, končno je pa tudi nekaj prvaških pristašev, ki sicer naš list radi čitajo, ga tudi naroče ali — plačati nočejo in te prvaške sleparje seveda bomo neusmiljeno za usesa prijeli... V splošnem pa naj se črni listi potolažijo! Cela vrsta listov in lističov so tekom 7 let proti „Štajercu“ ustanovili, ali vsi so splavali po Savi in Dravi. Mi pa smo ostali! Torej — grozde ni prekisló, celo jako sladko je, ali previsoko visi prvaški listi...

„Arbeiterwille“ je baje delavski list in bi imel tedaj tudi delavce zastopati. V zadnjem času pa prinaša same napade na občinsko upravo ptujsko in na okrajni zastop. To počenje izključuje vsak dvom. Za „A. W.“ stoji namreč inšpektor južne železnice S c h m u c k. Ta človek je znan kot najhujši zatiralec delavskih teženj, ki ima že celo vrsto slučajev delavske bede na vesti, — in s tem človekom gre delavski list! Poleg Schmucka stoji za „A. W.“ seveda še par prvaških gospodičev, ki se ne upajo v javnost, ker so sodnijsko kot denuncijantje označeni ali pa ker so adrese kradli...

Južni železničarji se čudijo, da se more „A. W.“ družiti s takimi ljudmi. In tudi mi se čudimo. Star soldat po cesti gre... Na to fantovsko pesen se spominjamo, kadar nam je oceniti slavnoznano „delovanje“ prvaško-klerikalnih poslancev. Ti gospodje namreč vedno „delujejo“, enkrat „za narodov blagor“, potem za „brata kmeta“, tretje za „majko domovino“, — vedno „delujejo“, ali nikdar ne delajo. Ljudstvo pa se požriva ne vse „delovanje“, ako manjka dela za izboljšanje življenja... Ali prvaški poslanci „delujejo“ naprej; največkrat pri čaš šampanjca in polni mizi; takrat se jim svetijo oči, takrat jim teče pot njih „delovanja“ po lici, takrat bi objeli vsacega „brata Slovenca“. Ali lagali bi, ako ne bi poročali, da „delujejo“ ti možakarji in frakarji tudi na drug način! Star soldat po cesti gre, — in sklicuje shode in „deluje“ kot govornik, kot Demosten „svojega“ naroda in pajašči klerikalizma vprijejo „bravo“ in — star soldat Jurtela ali Grafenauer ali Korošec ali Ploj gre naprej... Ali hudiča, — shodi, ljudstvo izobraziti, s politiko seznaniti, mu očé odpirati, — to so lepe besede, vse hvale vredne besede. Pa mislite, da delajo Jurtela in drugi stari soldatje kaj takega da izobražujejo ljudstvo? Ega! „Ubijte Nemca“ pričnejo in „ubijte Nemca“ končajo. Hujskarni proti nemštvu v splošnem, proti nemški šoli v posebnem, to je edini smoter teh shodov. Ja vraga, gospodje, ako se bojite vsake nemške besede kakor hudič križa, zakaj pa mešetarini, recimo, z vinom pri Nemcih, zakaj pa ne greste kakor v starem testamentu židje, da si poiščete sredi Afrike prostorček, kjer lahko celi dan „živio“ in „nazdar“ upijete in se redite od koblic in mada?... Ali saj se poznamo! „Star soldat po cesti gre, čik pobere, dober je“, — in zato se vam gre, prvaški poslanci, — za tiste „čike“, ki jih pobirate vsled ljudske nerazsodnosti, za ribe, ki jih nalovite v kalnem, — zato hujskate in gonite in kolnete proti Nemcu, da bi svoj žakelj napolnili! In zato vam nikdo več ne veruje! Ali vkljub temu vas sodi ljudstvo za to, kar ste: za politične sleparje.

Lažniki! Z različnimi podatki nas ne morejo prvaški listi pobiti, zato se poslužujejo — laži. In v laži nas seveda posekajo. Zadnji „Naš Dom“ laže vedoma, da hočemo Štajercijanci katoliško vero iz šole izbacniti. Mož, ki je te besede v „Domu“ načelkal, naj se sramuje v dnu svoje črne duše, da pači resnico na tako nečuvan in predrzen način. 7 let že izhajajo prepotrebni naš „Štajerc“, ali kdor nam pokaže le en članek, le eno notico, le eno besedico, ki je naperjena proti veri, temu poljubimo nogo! Seveda, — vera in politikujoči duhoven sta dva različni stvari! Ali prvaški junaki bi radi, da se pokori vsakdo ljudem kakor so R a b u z a, K o r o š e c, C a f e tutti quanti. In kadar je farška bisaga v nevarnosti, kriče: vera je v nevarnosti! To pa mi odkrivamo in storiti hočemo to tudi v bodoče! Mi hočemo, da ostane cerkev edino veri, ne pa da psujejo zbesneli kaplani politične nasprotnike v cerkvi. Mi hočemo, da se priučí deca čimveč v šoli, kar ji zamore služiti v borbi za življenje. Ali je to protiverško? No, potem sta papež in škof tudi protiverška, kajti ta dva zahtevata isto in sta večja gospoda nego lažnjivi uredniki „Doma“. Za danes imenujemo urednika „Domovega“, ki je načelkal preje omenjeno laž, javno najnesramnejšega lažnivca in hudobnega obrekovalca, dokler nam ne pokaže tistega „Štajerca“, v katerem smo pisali proti veri. Pa — eks!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Napredne zmage. Z veseljem poročamo, da so vrli naši pristaši zopet v 3 občinah zmagali. V Vareju so premagali naprednjaki klerikalno-prvaško armado in to na celi črti. Ravno tako v sv. Trojici in v Pobrešu pri Ptujju. Najvažnejše postojanke haložke so zdaj v naprednih rokah. Čast gré vrlim možem, ki se ne strajajo grozenj črnih hujskačev, temuč volijo po svojem prepričanju za dobro ljudsko stvar.

Licenciranje in premiranje bikov za ptujski okraj. Dae 10. sept. t. l. se je vršilo na mestnem živinskem sejmšču v Ptujju licenciranje in premiranje plemenskih bikov za ptujski okraj. Priglasilo se jih je 76, licenciranih je bilo 56 in med temi tudi 22 premiranih. Premije so dobili